

ROZCZAĆ (2) *vb pf*

o jasne.

fut 2 sg rozecznieysz (1). ◇ praet 3 pl m pers rozczęli (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (te same przykłady) – XVII w.

*Zacząć, przystąpić do działania [co] (2) : RejZwierc 114; Przeciw tobie łzaleny buntować łye śmieią/
Rozczęli rádę/ ále miną łye z nádzieią. KochPs 29; [A Pan Bog twoy dać hoyne łzczęłćie do włzytkich
łpraw ktore iedno rozeczniełz [in omni opere manuum tuarum] BibRadz Deut 30/9 (Linde)].*

Formacje współrdzenne cf NACZAĆ.

KW, (LWil)